

інтелектуальної системи виявлення стресу на основі машинного навчання в режимі реального часу. Представлено математичні моделі, алгоритми, технічні та програмні рішення для створення системи, що забезпечує ефективний моніторинг стресових станів та управління ними.

До переваг матеріалу, викладеного в монографії, належить комплексний підхід до дослідження предметної області. Видання охоплює широкий спектр питань, що стосуються ідентифікації та дослідження стресу. Автори зуміли всебічно висвітлити тему — від теоретичних основ до практичних застосувань, і довели, що використання методів машинного навчання для дослідження впливу стресу є сучасним і перспективним підходом. Наявність описів реальних експериментів і прикладів застосування теоретичних моделей додає дослідженню ваги й допомагає не лише зрозуміти теоретичні аспекти, а й побачити їх практичне втілення.

Хоча монографія містить багато теоретичних та експериментальних даних, було б корисно додати більше практичних рекомендацій для спеціалістів, які можуть безпосередньо застосувати знання щодо зниження стресу в роботі, наприклад, для менеджерів, психологів, освітян тощо.

Майбутні дослідження можуть бути зосереджені на розширенні бази даних для аналізу стресу, охоплюючи статистику з різних країн і культур, що надасть можливість здобути більш загальні результати. З розвитком штучного інтелекту, віртуальної та доповненої реальності доцільно розглянути можливість інтегрування цих технологій для ґрунтовнішого дослідження стресу та його впливу на діяльність людини. Залучення фахівців із різних галузей (психології,

медицини, соціології) до дослідження проблеми допоможе досягти її комплексного розуміння, що сприятиме розробленню ефективних методів боротьби зі стресом, як-от інтелектуальні системи для виявлення стресу та контролю над ним у реальному часі, які доцільно використовувати в різних галузях — від охорони здоров'я до корпоративного управління та освіти.

Монографія є вагомим внеском у сучасну науку та практику, зокрема у вивчення проблеми стресу та застосування машинного навчання для її розв'язання. Автори репрезентують інноваційні алгоритми й методики, результати досліджень та практичні рішення для діагностики та управління стресовими станами, підвищення ефективності роботи та якості життя. Праця демонструє високу наукову якість, практичну значущість і міждисциплінарний підхід, об'єднуючи знання з різних галузей, що дає змогу комплексно досліджувати природу стресу та його наслідки.

Рецензоване видання є цінним інформаційним ресурсом для фахівців різних галузей, що прагнуть ефективно управляти стресовими станами, поліпшувати умови праці й навчання, забезпечувати ментальне здоров'я в умовах сучасного світу, а також важливим науковим джерелом, що сприяє розвитку теорії та практики вивчення стресу та його впливу на діяльність людини.

Юрій Серов,

кандидат технічних наук,

доцент кафедри соціальних комунікацій
та інформаційної діяльності

Національного університету "Львівська політехніка"

Надійшла до редакції 17 червня 2024 року

СОЦІОКОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ

До 160-річчя від дня народження В. Вернадського

УДК 316.324.8:[140.8:[13+165.173]](045)

Микола Сенченко,

директор Книжкової палати України, професор,

e-mail: director@ukrbook.net

Ера домінування Розуму*

**Наука та релігія — це дві доповнювальні одна одну сторони
одного й того самого пізнавального акту,
єдиного акту, що може охопити пізнання Вищого.**

П'єр Теяр де Шарден

Менталітет нації і як він формується

Про світогляд

Світ стає дедалі агресивнішим. Люди знищують одне одного. В ім'я чого? Спроба надати відповідь на це запитання свідчить, що періодич-

но певні сили розробляють ідеологічні доктрини, а згодом, намагаючись реалізувати їх, нав'язують свій спосіб життя силою зброї.

Важко повірити в те, що у світі є люди, яким подобається організовувати війни, революції,

* Продовження. Початок див.: Вісник Книжкової палати. 2023. № 9. С. 3—10; № 10. С. 3—9; № 11. С. 3—10; № 12. С. 3—11; 2024. № 1. С. 21—26; № 2. С. 31—37; № 3. С. 3—12; № 4. С. 22—27; № 5. С. 3—9.

перевороту, скоювати вбивства й інші злочини. Проте з такими негативними подіями люди стикаються впродовж багатьох століть. Особливо показовим у цьому контексті стало ХХ ст. Виникає запитання: чому згубні явища, які спричиняють страждання мільйонів людей, все ж відбуваються?

Відповідь матеріаліста, ймовірно, була б такою: могутні, багаті, озброєні, а отже, й захищені нації прагнуть збільшити сферу впливу, щоб забезпечити високий рівень життя свого населення.

Критична відповідь буде іншою: тому, що є сили, здатні впливати, і є багато людей, які підкоряються цьому впливові. Отже, є дві дієві сили, кожній з яких відведено певну роль: одна — знає, чого хоче, інша — навіть не підозрює про бажання першої. *Таку нерівну гру називають маніпуляцією, або "дією, вчиненою з певною метою".*

Маніпулювати Людиною можна лише тоді, коли вона не усвідомлює своєї духовної сутності та духовної природи. Духовний потенціал Людини — сприйняття, пам'ять, управління астральними енергіями тощо — насправді значно вищий, аніж зазвичай вважають. Як свідчать езотеричні джерела, в минулі епохи люди усвідомлено використовували свої паранормальні здібності й діставали доступ до вищих розмірностей. Духовні сили, тонкоречовинна дія на матерію та надчуттєве сприйняття були для наших предків такою самою нормою життя, якими для сучасників є електрика, телебачення й комп'ютер.

Характерну оцінку стану суспільної свідомості надав відомий учений А. Вейнік: "Світ (і Людина) влаштований зовсім не так, як ми думаємо. Що глибше я занурювався в цю думку і що далі просувався на шляху розкриття реальної картини світу, то незатишніше мені ставало, і тим менше розуміння я стрічав із боку вчених-колег. Проте відчуття дискомфорту продовжувало зберігатися й навіть переросло у страх, коли я досяг помітних успіхів у розшифруванні істинної картини світу, бо вона виявилася органічно зв'язаною та повністю зумовленою природою самої Людини, її роллю й призначенням у цьому світі. Саме так, я не обмовився: усе обертається навколо Людини, і наша трагедія полягає в тому, що ми цього не розуміємо й живемо, повністю ігноруючи цю обставину"¹.

Виявляється, що саме люди створюють події та явища, котрі відбуваються в їхньому житті, саме люди є "творцями" мерзоти, яка наповнює сучасне життя, "творцями" природних катаклізмів — повеней, посух, землетрусів тощо.

Вивчаючи навколишній світ, А. Вейнік сформулював загальні закони, що керують живою природою, *вінцем якої є Людина*: "Постає найцікавіша картина інформаційних та інших взаємодій між усіма живими об'єктами. Почала вимальовуватися приголомшлива суть Людини і супутніх їй надтонких світів, без яких фактично не відбувається жоден крок нашого життя. Це змушує глибоко замислитися багатьох із нас"².

Простий і зрозумілий філософський аналіз різних світоглядів, що нині панують у світських, релігійних та езотеричних колах, вразить навіть обізнаного читача. Виявляється, усе бере початок у духові, і тому вкрай важливо, у що вірять і який світогляд мають люди.

Намагатися пояснити суть процесів, що відбуваються, не торкаючись світогляду, — марна трата часу. Східна мудрість наголошує, що намагатися розв'язати проблему, не розуміючи її витоків, — це ніби намагатися підживити дерево, поливаючи лише його листя. Воно начебто одержало їжу, але згодом виявляється, що мокре листя згорає від прямого сонячного проміння. Щоб дерево харчувалося, слід поливати коріння, а його потрібно знайти.

Чи можливий альтернативний погляд на походження та майбутнє людства, відмінний від того, який нам диктують панівні доктрини? На це важливе запитання можна відповісти ствердно, якщо подивитися на світ із позиції його багатимірності та існування надтонких світів і об'єктів, які живуть поза часом та простором, взаємодіють з людством за законами добра й зла. Як зауважує А. Вейнік, перед нами *"у новому світі постають суть Людини, свобода волі, мета життя, мислення, пам'ять, сновидіння, порушення психіки і, що цікавить усіх, проблема здоров'я"*³.

З цих позицій стає зрозумілим фізичний механізм так званих аномальних явищ, суть яких становить єдиний феномен, породжений надтонким світом зла, що проникає в людей і маніпулює свідомістю та здоров'ям.

Таке розуміння світу цілком прийнятне, оскільки відповідає новітнім досягненням холістичної науки й знанням високорозвинутих культур далекого минулого, чия картина світу ґрунтувалася на паранормальних здібностях. Проте навіть таємні знання й уміння не вберегли розвинені цивілізації від деградації. Як свідчить історія, більшість людей, як і раніше, не здатна встояти перед такими спокусами, як зловживання владою та прагнення до заможного життя, що провокує деградаційно-паразитичний спосіб життя.

¹ Вейнік А. Термодинамика реальных процессов. Минск : Наука і техника, 1991. С. 3, 4.

² Там само.

³ Там само. С. 5.

Матеріалістична теорія

Матеріалістична наука виходить із розуміння, що матерія, яку сприймають людські органи чуття, є єдиною реальністю. Згідно з висновками цієї теорії, Земля та всі істоти, що її населяють, — не більше ніж продукт матерії. З перших органічних форм матерії нібито виникли й поступово розвивалися одноклітинні й багатоклітинні організми, відтак — водні організми, згодом на суші з'явилися рослини, далі — тварини й, нарешті, у процесі еволюції виникли люди. Отже, Людина — це теж свого роду тварина, яка не має душі, чие існування, попри більш розвинений мозок, так само завершується після смерті, як і в решти тварин.

Неспроможність такого трактування очевидна, до того ж матеріалістичні теорії, які стверджують, ніби з низьких форм життя внаслідок випадкових генних мутацій поступово виникають вищі форми, ігнорують існування світів низької й вищої розмірностей і тому зводять Людину до рівня фізичної матерії (редукціонізм). З цього припущення випливає й переконання, ніби душа та свідомість — лише продукт діяльності мозку.

Проте на противагу матеріалістичній теорії еволюції є цілком самостійний погляд на світ: багатовимірна деволуція, що відповідає духовному творчому принципу інволюції.

Альтернативний погляд

Вивчаючи найрізноманітніші джерела, можна помітити важливий збіг: майже всі автори поділяють думку, що Земля — частина багатомірного Космосу й паралельно з нею існують астральні світи та світи вищих розмірностей. За такого підходу все, що відбувається на нашій планеті, постає в цілковито іншому світі.

Події на земній сцені людина зможе правильно зрозуміти лише тоді, коли зазирне за лаштунки видимої матерії. Яких впливів зазнавала світова історія в минулому й зазнає сьогодні? Що є рушійними силами глобальної агресії? У чому виявляють себе світлі, а в чому темні сили?

У цьому контексті порушені питання доцільно обговорювати з позиції багатомірності світобудови. Оскільки ця багатомірність є для нас початковою тезою, то надамо стисле описання відповідного розуміння нашого світу. Всесвіт складається з грубо- й тонкоречовинної матерії. З іншого боку дуальності матерії є індивідуальність свідомості, спіритуальна душа, усвідомлений індивід (на санскриті — атма, "я", або джива, "жива істота"). За всіма груборечовинними проявами є тонкоречовинні енергії, а за ними — наділені свідомістю розумні істоти (індивіди). Свобода Людини полягає в можливості вибору того, на що вона хоче спрямувати

свідомість. Резонанс і визначає ті частоти (світи та істоти), з якими відбувається контакт. Мета життя — в осягненні Людиною власної істинної особи як вічного індивіда.

За Давньоарійською філософією⁴, кожна Людина має свою першодію та повинна реалізувати її в земному житті.

Синонімічні поняття "вищі розмірності" та "області вищих розмірностей" належать до вищих, менш щільних світів матеріального Космосу, що не сприймаються фізичними органами Людини. При цьому мається на увазі тільки матеріальна, а не духовна градація.

Поняття "астральний" належить до сфер вищих розмірностей, наявних біля кожної планети чи зірки. Будь-яке небесне тіло (грец. astron) має зв'язок із паралельними тонкоречовинними планами, які тому й називаються "астральними". Ці плани відрізняються один від одного частотою вібрацій.

У вищих сферах астральні плани планет створюють єдине ціле й зливаються в загальний план. Звідси випливає, що окремі сонячні системи й галактики пов'язані між собою на вищих астральних планах, через що й відчувається вплив різних планет на Землю. Така космічна ієрархія пронизує всю матерію та доходить до тонкоречовинної розмірності, яка об'єднує Всесвіт. (На санскриті цю тонкоречовинну розмірність називають "світ Брахмана".)

Людське тіло також складається з різних тонкоречовинних паралельних тіл і через них пов'язано з космічними астральними планами. Після смерті, тобто полишивши фізичне тіло, люди як сутності, що складаються лише з душі, входять, відповідно до рівня своїх вібрацій та свідомості (залежно від того, що "заробили" під час земного життя), у різні сфери цих світів. Проте й під час земного життя люди мають зв'язок із цими світами й відчувають їхній вплив.

Слово "астральний" має більш загальне значення та є синонімом поняття "тонкоречовинно-матеріальне", що, зі свого боку, протилежне за значенням поняттю "груборечовинно-матеріальне", яке характеризує фізично ущільнену матерію. Поняття "позаземний" належить до форм життя, впливів та інформації, які виникли не на фізичному плані Землі. Оскільки, як зазначалося, біля кожної планети є власні астральні плани, цілком ймовірно, що Землю відвідують істоти з тонкоречовинних чи напівтонкоречовинних (напівфізичних) сфер нашої планети або Венери, Марса, сузір'я Плеяд тощо.

Тонкоречовинна субстанція, яка сприймає не тільки враження Людини про зовнішній світ, а

⁴ Беляев И. Древнеарийская философия. Т. 1. Москва : Фонд развития и поддержки следственных органов. Журнал "Национальная безопасность и геополитика России", 2008. 615 с.

також її думки, емоції та внутрішні образи, на санскриті називається "манас", у латинській мові поняттю відповідає слово "mens" (родовий відмінок — *mentis*), від якого походить лексема "ментальний". Відповідно субстанція розумової чи емоційної енергії називається "ментальне", "ментальне тіло" або "дух". (У цьому контексті слово "дух" вживають у значенні "духовної позиції", "присутності духу".)

Ментальне тіло подібне до дзеркала чи непроявленої плівки, на яку Людина постійно проєктує фізичні враження й записує безперервну послідовність образів, вражень та емоцій, створюючи своєрідний "ментальний фільм".

Ментальне наявне не тільки в тонкоречовинному тілі окремої Людини, а й у Всесвіті. Це певний матеріальний елемент творіння, такий самий, як "земля", "вода", "вогонь", "повітря" та "ефір", але тільки тонкоречовинний. Цей елемент є флюїдною духовною субстанцією, вельми чутливою та пластичною, яка реагує на будь-які імпульси свідомості та реєструє їх усі без винятку (як так звана підсвідомість).

Як із тонкоречовинних елементів виникають видимі форми, так і тонкоречовинні елементи утворюють ментальні форми (думки, почуття, бажання). Ментальна енергія є носієм усіх духовних образів і форм, тому людям властиве образне й пластичне сприйняття думок і снів, водночас вони й гадки не мають, що це окрема реальність, а не кінофільм, який можна переглянути з екрана домашнього телевізора.

Як формується менталітет нації?

Часто можна почути думки про особливий менталітет української нації. Але як він формується? Жодної конкретної відповіді немає. Проте цей процес логічно й послідовно описано в Давньоарійській філософії, згідно з якою є ментальний план, чи тонкоречовинна субстанція, на якій збираються всі мислеформи людей — "ментальні тіла" чи "дух". Ці мислеформи об'єднуються за спільними першоідеями та переходять на нижній ментальний план, потім — на астральний план, де отримують, відповідно до першоідеї, інформаційно-енергетичний складник і повертаються на фізичний план до людей, які генерували мислеформи. Мислеформи, генеровані народом, і формують менталітет нації та її життєву позицію.

Щоб змінити на краще життя на Землі, люди повинні змінити своє ставлення до нього й намагатися продукувати лише позитивні мислеформи — саме так працює формула "що посієш, те й пожнеш".

Для сутностей зі світів вищих розмірностей будь-яка думка є конкретною миттєвою реальністю. У певному значенні це твердження спра-

ведливе й стосовно людей! Кожна наша думка негайно стає реальністю, але не на груборечовинному, а на тонкоречовинному плані. Інтенсивні думки можуть миттєво матеріалізуватися, наприклад, внаслідок їх фізичного перетворення ("робота"), веління долі ("випадок"), несподіваного виконання бажання ("чудо") або психосоматичної реакції ("хвороба" чи "спонтанне одужання"). У таких випадках проміжною ланкою між свідомістю та фізичною матерією є ментальне тіло.

Інакше кажучи, кожна думка в розмірності космічної ментальної стихії є конкретною формою, яку так і сприймають істоти, що живуть на відповідних планах. Коли наше ментальне тіло наповнене гармонійними думками, почуттями й бажаннями, відчуттям любові й радості, воно резонує з відповідними тонкоречовинними світами та істотами. Коли Людина перебуває під впливом страху, агресії, ненависті, фанатизму, сп'яніння тощо, її резонансна частота змінюється, вона вступає у зв'язок з істотами, які налаштовані на ту саму частоту, адже харчуються *негативними коливаннями* та навіть здатні їх підсилювати.

Стихію ментального можна порівняти з морем нескінченної флюїдної енергії. Як коливання води спричиняє утворення хвиль, що розходяться колом, так і будь-яке ментальне та емоційне збудження свідомості породжує хвилі тонкоречовинної енергії, здатної існувати самостійно. Їхнє "життя", як і морських хвиль, обмежене за часом, але може тривати доти, доки не буде нейтралізовано усвідомленою протидією.

У процесі життя думки та емоції Людини, подібно хвилям, зазвичай переходять одна в одну, не натрапляючи на шляху на жодні перешкоди й блокади. Коли увага переходить на щось інше, попередня думка заноситься в пам'ять свідомості чи підсвідомості. Проте інтенсивні ментальні утворення й враження можуть приймати й стійкішу форму, якщо їх правильно та повністю не "переварити". Самостійні форми, що не розпалися в стихії ментального, називають *елементалями*.

Елементалі — це свого роду тонкоречовинні комп'ютерні чіпи (підпрограми), що програмують свідомість Людини, яка тримає їх у собі. Вони постійно викликають в індивіда певні ментальні реакції, навіть поза його бажанням. Елементалі (мислеформи, уявлення, апатія) можуть переслідувати Людину упродовж життя, оскільки мають достатньо сили, щоб впливати на її бажання, вчинки й навіть на загальну орієнтацію свідомості.

Якщо такі елементальні стереотипи та "програми" мають велику силу, то здатні залишатися дієвими доволі тривалий період. У такому разі

говорять, що Людину "переслідує думка", "вона охоплена ідеєю", "є рабиною своїх бажань", "не може вчинити інакше".

Особливо сильні елементалі породжують ненависть, ревності й різноманітні манії (надмірна пристрасть до колекціонування, ігор, захоплення збагаченням, постійний перегляд телепередач, наркотична залежність, підвищена сексуальність тощо).

Люди випробовують на собі безліч тонкоречовинних впливів, які виходять від їхніх власних елементалей, елементалей інших людей та астральних істот, тому так важливо дотримуватися гармонійного, усвідомленого й морального життя, яке не шкодитиме тонкоречовинному тілу та не ослаблюватиме його, бо за своєю природою кожна Людина має імунітет проти "астральних паразитів".

Проте якщо повсюдно культивується матеріалістичний спосіб життя, то люди втрачають тонкоречовинний і психічний імунітет та стають сприйнятливими до найрізноманітніших форм впливу.

Елементалі самостійні, але вважати їх незалежними не можна. Вони повністю підпорядковані свідомості Людини, яка їх породжує, навіть якщо вона піддає сумніву їх існування.

Думки, почуття й бажання у планах вищих розмірностей з'являються у формі наділених життям ментальних структур і пластично сприймаються відповідними тонкоречовинними істотами, тому закон тонкоречовинного світу свідчить: *"Подібне притягує подібне"*. Це закон резонансу. Він справедливий як у позитивному, так і в негативному плані. Будь-яка позитивна й заснована на дотриманні Божих законів духовна позиція не призводить до появи елементалей, оскільки в цьому разі стан людської свідомості не спричиняє психічних травм. Частота такої свідомості набагато вища за "довжину хвилі" астральних планів.

Ментальні форми з низькою частотою коливань, навпаки, є їжею для тонкоречовинних паразитів та енергетичних вампірів. Із земного погляду, негативні думки, почуття та емоції є чимось абстрактним та аморфним. Проте астральні істоти бачать у таких ментальних утвореннях цілком конкретні форми, до яких вони можуть "присмоктуватися" або навіть їх "споживати". Тому ці сутності вкрай зацікавлені у виникненні негативних утворень. Окремі з них навіть можуть з'являтися на Землі в людській подобі та обіймати впливові посади, завдяки чому дістають змогу маніпулювати людьми й світом, щоб забезпечити своїх "духовних братів" "елементальним харчуванням", оскільки є істоти, що живляться винятково елементалами страху, гніву, фанатизму, жаху тощо.

Особливо сильними є елементалі, які колективно утворюються великою кількістю людей, наприклад, коли група фокусує увагу на певній темі, події чи індивіді. Саме цим і пояснюється магія масових заходів, ідеологічних рухів і культів осіб. Раніше для такої мети людей збирали на великих аренах і стадіонах, а нині можна змусити мільйони чи навіть мільярди людей перед екраном телевізора або комп'ютера дивитися одну й ту саму програму й сприймати одну й ту саму інформацію. І тоді починає діяти закон автосинхронізації, суть якого полягає в тому, що в багатьох біологічних системах виникає ефект синхронних дій під впливом навіть нечисленних подразників⁵.

Негативна дія медіа

Якщо заглибитися в різні аспекти "культурної революції", стає зрозумілою дія мас-медіа на ментальний план, менталітет нації, формування елементалей. Особливо це стосується телебачення, що генерує зображення. Річ у тім, що частота, на якій працює телебачення, відрізняється від частоти генерації мислеформ і, здавалося б, жодною мірою не впливає на ментальний план. Проте пояснення досить тривіальне: *"Людина є ретранслятором телевізійних зображень, ретранслятором прочитаного, почутого й побаченого"*. У цьому й полягає суть "культурної революції": формування негативного інформаційного поля, негативного ментального плану, негативного менталітету нації.

Дослідження, проведені різними вченими, свідчать, що слова впливають на формування наступного покоління. Останнім часом молодь, особливо студенти, активно вживають лайку та матюки, хоча останні взагалі не притаманні українській мові. Чи можна без наслідків використовувати в розмові обценну лексику? Науковці надають однозначну відповідь: лайливі слова "вибухають" у генетичному апараті Людини, внаслідок чого відбуваються мутації, які покоління за поколінням призводять до звородності.

Дослідники винайшли пристрій, який трансформує людські слова в електромагнітні коливання. А вони, як відомо, впливають на молекули спадковості дезоксирибонуклеїнової кислоти (ДНК). Якщо Людина вживає лайку безперестанно, її хромосоми рвуться й деформуються, гени міняються місцями, внаслідок чого ДНК починає виробляти протиприродні програми. У такий спосіб нащадкам поступово передається програма самоліквідації.

Учені зафіксували: лайливі слова спричиняють мутагенний ефект, подібний до радіоактивного опромінювання потужністю в тисячі рентгенів.

⁵ Ризи А. Смена власти на Земле. Москва : Райхль, 2009. С. 9—93.

Підтверджена дослідниками здатність людей впливати словами на програми спадковості відома ще з давніх часів. Церковна література містить чимало прикладів, як завдяки святим іконам чи щирим молитвам зцілялися безнадійно хворі й воскресали мертві. До того ж благословення праведників поширювалися не тільки на конкретну Людину, а й на її наступні покоління.

Учені дійшли приголомшливого висновку: ДНК сприймає людську мову, її "вуха" пристосовані до уловлювання звукових коливань. Те саме стосується й читання. Молекули спадковості одержують і акустичну, і світлову інформацію, наприклад, мовчазне читання доходить до клітинних ядер електромагнітними каналами. Один текст оздоровлює спадковість, а інший її травмує. Молитовні слова пробуджують резервні можливості генетичного апарату, тоді як прокляття руйнує хвильові програми, а отже, порушує нормальний розвиток організму.

Дослідники вважають, що за допомогою словесних мислеформ Людина формує свій генетичний апарат. Наприклад, дитина, якій передалася від батьків негативна програма, також бешкетуватиме й лихословитиме. Так вона руйнує себе й своє середовище — як соціальне, так і психологічне. І котиться ця "снігова грудка" з покоління в покоління⁶.

Отже, генетичному апарату зовсім не байдуже, про що ми думаємо чи говоримо, які книги читаємо — усе вкарбовується у хвильовий геном, тобто хвильову генетичну програму, що певною мірою корегує спадковість і програму кожної клітини. Наприклад, слово може спричинити тяжке захворювання, а може й вилікувати Людину. Причому ДНК не розрізняє, спілкуєтесь ви з живим співрозмовником чи з гером телевізійного серіалу.

Якби люди усвідомлювали, які наслідки спричиняє обрана ними орієнтація свідомості, то поводитися б обережніше й розсудливіше, насамперед у таких нешкідливих, на перший погляд, речах, як харчування, розваги та повсякденна інформація. Саме остання й формує нашу свідомість.

Сучасні розваги та інформація сповнені картинами уявних і реальних воєн та смертей. Новини на телеканалах розпочинаються з катастроф, убивств, землетрусів, цунамі та інших негативних сенсацій. Якби глядачі ігнорували такі сюжети та програми, вони непомітно зникли б з ефіру.

Для перетворення електромагнітних хвиль на ментальні форми завжди потрібні живі люди. Саме так і працює основний принцип технічних

засобів, які використовують з метою впливу — так звана техномагія. Інформація, що поширюється такими технічними засобами, як поліграфія, телебачення, радіомовлення, інтернет, комп'ютерні ігри, фільми на оптичних дисках, за природою є нейтральною, проте активується та проектується у свідомість ментальними енергіями людей.

Опинившись у техномагічних мережах, Людина живить цю систему енергією своєї свідомості. Підкорюючись чарівній паличці медіа, споживачі перетворюються на біоорганічне трансформційне середовище та створюють необхідні умови для того, аби "мертва" інформація, що переноситься електромагнітними хвилями чи поширюється у вигляді поліграфічної продукції, нескінченно множилася й активувалася.

*Ментальні тіла людей — це свого роду екран, на який проєктуються чужі "фільми", а відтак у головах відбувається їх трансформація в реальні сюжети, форми та образи, що викликають до життя відповідні елементи*⁷. Отже, люди не тільки сприймають отримані "враження", а й одночасно продукують, трансформують і передають відповідні ментальні форми. Тонкоречовинні пристрої могли б пояснити принцип дії медіа, насамперед у тих випадках, коли на населення планети постійно впливає інформація про війни й терор. Згадаймо, наприклад, яку глибоку емоційну дію на людей спричинили події 11 вересня 2001 р. Які образи були тоді посилені в мільярди разів і розтиражовані в незліченній кількості примірників? І що у підсумку вони збудили у свідомості людей?

Як боротися з негативним впливом медіа?

Найефективнішим способом "боротьби з терором" була б повна байдужість до нього з боку засобів масової інформації! Сучасні мас-медіа обходять увагою багато тем, адже вони могли б, наприклад, серйозно спростовувати доводи прихильників "теорій змови" чи обговорювати проблеми вакцинації, питання альтернативних джерел енергії й методів лікування, приділяти більше часу духовно-просвітницькій діяльності тощо.

Журналістів насамперед цікавлять питання війни й терору, які за допомогою медіа легко проникають у свідомість громадян. Власники медіа спонукають до активізації цих тем, що зрештою призводить до свідомого формування негативного інформаційного поля й знищення тієї частини людей, які не можуть жити без телебачення й споживання негативної інформації.

Частина людства вже усвідомлює сутність "культурної революції" та намагається вести проти неї активну боротьбу. Зокрема, свідченням цього

⁶ Сенченко М., Сенченко О. Мас-медіа, піар як засоби маніпуляції. Київ : Ліра-К, 2022. С. 186.

⁷ Там само.

є книги П. Дж. Бьюкенена "Смерть Заходу"⁸, М. Сенченка "Культурна революція" в Україні, або Управління деградацією"⁹, створення спільнот, які не бажають дивитися телевизор і викидають його на смітник. Прочитуємо для прикладу слова американського громадянина В. Герасимова: "...І нарешті люди починають міркувати, вони бачать, наскільки відірвані телевізійні картинки від реального життя. Людям набридає таке телебачення. У нас навіть виникло суспільство ворогів телебачення зі штаб-квартирою в Чикаго. Один мільйон сімей. Вони влаштували показові акції: викинули й розбили телевізори. Тому що ТБ не дає Людині можливості думати самій. Те, що показує по 200 каналах американського телебачення — це така сама труна з музикою, як і російські канали. Та сама вульгарність, несмак, убогість. Люди відчули себе рабами. Люди стали думати: "Якщо ми дивимося ці порожні картинки, то що буде з нашими дітьми?"¹⁰.

"В основі позитивного резонансу лежить той самий давній принцип: що посієш, те й пожнеш. Хто охоче віддає, той і одержує; нам усміхаються у відповідь на нашу усмішку; той, хто випромінює радість, зустрічає радісних людей; той, хто живе в любові, ніколи не відчує себе самотнім чи ображеним. Якщо людей об'єднує любов, чи то сім'я, чи невеликий колектив, то саме ця сила продукуватиме духовні імпульси,

які сприймають і підсилюють світлі та ангельські істоти. Сумісна праця людей на основі любові, взаємної пошани й гармонії наповнює духовні світи радістю, і матінка-Земля полегшено зітхає, адже світлим істотам, і насамперед нашій планеті, бездушність і байдужість не властиві"¹¹.

Всесвіт влаштований так, що уникнути конкурентної боротьби майже неможливо. Проте потрібно вести її чесно, оскільки, згідно з Давньоарійською філософією, своє місце під сонцем потрібно виборювати, керуючись законами моралі й совісті.

Будьте уважними, озирніться довкола — цілком можливо, що золото лежить під ногами. Якщо це так, то, працюючи сумлінно й завзято, можна й чесно нажити статок, за який не соромно буде дивитися людям в очі.

Висновок

Підсумовуючи розглянуті ідеї й твердження Давньоарійської філософії, зробимо висновок, що лише Людина є творцем власної долі. І щоб поліпшити життя на нашій планеті, слід здійснити перехід від негативного інформаційного поля до позитивного — лише тоді зміняться і менталітет нації, і полярність людської свідомості, і якість буття.

Надійшла до редакції 12 червня 2024 року

ЗА РУБЕЖЕМ

УДК 378(510):[002:005.591.6]:004](045)
DOI: 10.36273/2076-9555.2024.6(335).21-23

Го Чжисян,

аспірант Харківської державної академії культури,
спеціальність "Інформаційна, бібліотечна та архівна справа",
e-mail: guzhli@qq.com

Цифрова трансформація системи управління науково-технічною інформацією в китайських університетах*

Серед умов підвищення ефективності цифрової трансформації системи управління науково-технічною інформацією в китайських університетах найважливішими є такі:

1. Політика підтримки та технічна підготовка персоналу

На державному рівні слід розробити політику підтримки та вжити низку заходів щодо

поліпшення фінансування закупівлі цифрового обладнання та програмних систем, а також створення цифрових навчальних платформ. Водночас уряд може запровадити пільгову податкову політику, щоб зменшити навантаження на китайські університети під час реалізації проєкту цифрової трансформації. Влада також

⁸ Бьюкенен П. Смерть Запада : пер. с англ. А. Башкирова. Москва : АСТ, 2004. С. 16.

⁹ Сенченко М. "Культурна революція" в Україні, або Управління деградацією. Київ : МАУП, 2004. С. 188.

¹⁰ Газета "Новый Петербург" 2001. 15 листопада. № 46.

¹¹ Ризи А. Смена власти на Земле. Москва : Райхль, 2009. 688 с.

* Закінчення. Початок див.: Вісник Книжкової палати. 2024. № 5. С. 49—52.